

[Henry Christensen.]

end de andre, også må være forpligtet til at tilbagebetale den væsentligste del af den støtte, de har modtaget? Især når vi knytter til, at afdragene skal være lempelige og lånene i øvrigt som hidtil skal være rentefri. Det er så gunstige betingelser, som man ikke kan give ungdommen andre steder.

Nu vil jeg advare imod, at man forsøger at løse hele dette spørgsmål efter en skabelon. Man må tage forskellige hensyn over for de forskellige studieretninger. Nogle når gennem en forholdsvis kortere uddannelse frem til en eksamen, der giver sikre og store indtægter; andre skal have en mere langvarig uddannelse og når måske endda kun op på forholdsvis beskedne indtægter. Det vil derfor ikke være rigtigt at gå frem, som man hidtil har praktiseret det inden for uddannelsesfonden, og sige: vi skal give lån og legater i samme forhold på alle områder. Det rigtige vil tværtimod være, at man ud fra en rimelig afvejning må kunne foretage — i stigende grad med sikkerhed, efterhånden som man har indhentet erfaringer — en fordeling, således at man på nogle områder i væsentlig større udstrækning stiller midlerne til rådighed som lån og på andre områder stadig fortrinsvis stiller disse midler til rådighed på legatbasis.

Her må altså en skønsmæssig, rimelig afvejning finde sted. Det har også betydning for den studerende ungdom, at vi finder en fornuftig afvejning på dette område. Den studerende ungdom er ikke tjent med i forhold til anden dansk ungdom at blive stillet på en urimelig beskyttet måde; tværtimod er den efter min opfattelse tjent med at blive stillet sådan, at det kan siges, vi med rimelighed giver den hjælp, der er fornøden. Det er vel også forudsætningen for, at vi i det lange løb kan bevare den frihed for den studerende akademiske ungdom, som jeg tror alle her vil være med til at ønske.

Der vil jo så, når vi skal se nærmere på lovforslagets endelige udformning, være en række enkeltspørgsmål, som vi skal tage nærmere stilling til. Vi må prøve at drøfte og overveje de erfaringer, som administrationen af området hidtil har givet.

Vi må også se på spørgsmålet om semi-

narieeleverne. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Søgaard mente, at den højtærede undervisningsminister nu havde taget seminarieeleverne med ind under uddannelsesfonden eller var ved at gøre det. Jeg erkender, at det har jeg vanskeligt ved at få øje på, men jeg synes, tiden må være inde til, at vi nu i hvert fald går den vej, og med det ærede medlems tilslutning skal det forhåbentlig nok lykkes. Jeg går ud fra, at den højtærede undervisningsminister også gerne med os vil drøfte rimeligheden i at tage seminarieeleverne med.

Jeg må også gøre opmærksom på, at vi i udvalget må se på den fordeling mellem de forskellige grupper, man har tænkt sig. Forslaget regner med, at ungdommen ved de højere læreanstalter skal have 33 mill. kr. af det foreslåede beløb; det vil, så vidt jeg kan se, betyde, at man vil tredoble eller mere end tredoble hjælpen til dem; der bliver da for den øvrige studerende ungdom, for dem, der ikke studerer ved de højere læreanstalter, godt og vel tale om en fordobling. Om de beregninger, jeg har kunnet foretage, er rigtige, kan jeg ikke sige med sikkerhed; det må vi se nærmere på. Jeg synes, det må være af vigtighed at sikre, at vi også giver tilsvarende gode vilkår som dem, vi efter rimelige overvejelser af alle forhold må give ungdommen ved de højere læreanstalter, til den ungdom, der skal studere teknik eller have anden ungdomsuddannelse på en lang række områder. Der vil være enkeltheder, som vi må bede om at få lejlighed til at se nærmere på.

Jeg kan på baggrund af det lovforslag vedrørende skattereglerne, vi i dag har fremsat, og de synspunkter, jeg i øvrigt har fremhævet, tilsige et sagligt medarbejderskab med det sigte at få en god og rimelig løsning, så man kan sige, at den studerende ungdom får vilkår, den kan være tjent med, men også en løsning, som har en rimelig sammenkædning med de forhold, vi giver den øvrige ungdom i vort land.

Ninn-Hansen: Det konservative folkeparti er af den opfattelse, at uddannelsesspørgsmålet her i landet er stort og betydningsfuldt. Det gælder ikke alene om at mulig-